

อาจารย์ต๋อย (สิริพันธ์ พันธุ์เสวี)
เล่าเรื่อง วจ.ภูเก็ต
(วคภ.3) .

พอจะไปขอไลน์หันไปเห็นหนังสืออนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ"รศ.ฉลอง ภิรมย์รัตน์ ม.ว.ม.ป.ช.
อดีตอธิการวิทยาลัยครูภูเก็ต(มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต)เข้าพอดีเลยรีบยกมือขอขมาและขออนุญาต นำข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ต
มาตอบท่านมีท่านลื้ม!!
ขอไหว้ครูก่อนนะแต่เป็นบทไหว้ครูที่

คุณสกุล ณ นคร ได้เขียนไว้ว่าลัษฯ
"มรดกของการรับรู้"

ได้รับทราบว่าการเสียชีวิตของรศ.ฉลอง ภิรมย์รัตน์ อดีตผู้ใช้ชีวิตทั้งกายภาพและชีวภาพในยุคเริ่มต้นของวค. และได้วิวัฒนาการมาสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในปัจจุบัน จาก
ผศ.สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ เมื่อเข้าถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ด้วยความระทึกใจยิ่งเสมือนได้เตือนให้นักประวัติศาสตร์ที่ร่วมสมัยกับท่าน
และยังมีชีวิตอยู่เกรงลึกลง...

ย

แผ่นดินที่ทำเหมืองแร่แล้วถูกพลิกฟื้นจนกลายเป็นความร่มเย็น สีเขียวได้นั้น ผู้กระทำต้องมีความคิดจะต้องเห็นดีเห็นงามพอเพียง และได้ผู้ร่วมงานได้ร่วมแรงร่วมใจ
เป็นเอกภาพได้นั้น มันยากเย็นเพียงใด?

ย ผลงานของท่านที่ผ่านมา ย่อมเป็นคำตอบของสัจจะทวารประวัติศาสตร์ว่าสถาบันทางการศึกษาแห่งนี้ได้ทำอะไรแก่ชาวภูเก็ตและจังหวัดใกล้เคียง
มันเป็นความภูมิใจของชาวภูเก็ต ที่ใกล้ชิดเหตุการณ์ ย่อมจะลื้มไม่ได้ในคุณูปการที่ได้เชื่อมต่อกันมาโดยสำคัญ

ผลงานการตอบแทนให้แก่แผ่นดินภูเก็ตในยุคนั้น ย่อมเป็นที่ประจักษ์ในขบวนการของท่านในความคิดและการกระทำ
ในฐานะรองประธานคณะอนุกรรมการงานฉลองครบรอบ ๒๐๐ ปี ของวีรสตรีกลาง อันเป็นหัวใจสำคัญของงาน
และก่อให้เกิดประวัติศาสตร์หน้าใหม่อันเป็นเรื่องราวของย่าจัน ย่ามุก อันเป็นความสมบูรณ์ตามวันธรรมถึง ๓๐๐ กว่าหน้า ซึ่งความดั้งเดิมมีเพียง ๑๓ บรรทัด
คุณูปการในผลงานของท่านและผู้ร่วมงานของท่านที่ยังมีชีวิตอยู่ในครั้งกระนั้น..

(ตรงนี้สำคัญนะลงหมาย จะทำการสิ่งใดอันเป็นมงคลฯ จะต้องขอ และขอขมาเรียกว่าผู้ที่ก่อตั้งและผู้ร่วมก่อตั้งฯ)

"ขอตั้งจิตอธิษฐานให้เป็นสัจจะบารมี เพื่อสังเวร เช่นไหว้ ต่อ ฟ้า-ดิน ให้ดวงวิญญาณของท่านได้เสวยสุขในภพในชาติที่มนุษย์พึงได้รับการตอบแทน
ต่อผู้ประกอบคุณงามความดี ที่ได้เอื้อเฟื้อ เกื้อกูล เป็นมรดกให้แตกหน่อและตอชยอดถึงถึงหลานตลอดไป

ย

กราบขออนุญาตคัดลอกบทความนี้..อจ.สิริพันธ์ พันธุ์เสวี..ขออนุญาต!!

ลูกศิษย์ของวจก.ชื่อนายรัตนโชติ ก็เป็นนายกโรคตาแล็คทีนนะ เป็นคนหนึ่งที่ภาษาดีไปทำธุรกิจคงออสเตเรีย

กลับมาประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวของตัวเองได้ไม่นานเจอ"สินามิ"มันกวาดเรียบ เธออ่อนแอเห็นใจ!!!/เจอนักศึกษาเกษตรที่ชื่อนายสุรศักดิ์
ไปปรับจัดสวนตกแต่งรีสอร์ทที่เกาะพีพีชี้ให้อาจารย์ป่าตอยดูว่า"ผมเขียนแบบเองนะ"ต้นไม้เอาจัดซื้อมาจากสวนที่กระบี่และภูเก็ต..ชี้ให้ดูเมื่อเย็น25 ธค.2547/เย็น26
ธค.2547..สินามิ..มันกวาดทั้งเกาะพีพีเล่น!!เจออีกก็พูดไม่ออก!!เพราะอาจารย์ป่าตอยกำลังขึ้นเกาะพี
พี.ตามหาเด็กอีก13คนที่หายไปไหน?(ขออนุญาตเล่นนะลงหมายเหตุจะทำจดหมายเหตุละเรื่องของคุณภาพของอาจารย์+ความเจ๋งของเด็กก็มีอีกเยอะ???)

มนุษยศาสตร์ ย [ประวัติศาสตร์](#)